

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. - Posamezna številka 1— Dln.

*Mir božjega Deteta naj vse
blagoslovlja in spremlja v letu
Gospodovem 1936!*

Zakrajšek Viktor:

Moj Božič v diaspori 1934.

(Dalje in konec.)

Na pot v božično noč... Že prej so se pogodili za avto, ki me bo odpeljal v 107 km oddaljeno Plevlje. Nisem bil sam. Orožniki so prišli iz sosednjih stanic z družinami ali sami k polnočnici, pa so se sedaj vračali. Tudi par slovenskih fantov je bilo zraven. Ker nas je bilo le precej, smo avto preobložili. Komaj smo prevozili kakih 8 km, že se je naenkrat avto potresel in obstali smo. Eno izmed zadnjih koles je bilo prazno — na vrsto je prišlo krpanje, ki je trajalo prilično dolgo... Noč je bila krasna, ob popolni jasnini smo šteli zvezde. Da bi se ogreli, smo kmalu imeli ogenj, katerega smo obstopili. Razgovarjali so se vsemogoče, jaz sem pa gledal v daljavo in mislil na slike iz betlehemske poljan... Palestina in Sandžak — v letih vladanja Heroda — v letu Gospodovem 1934. Kot da sem pastir, ki se grejem pri ognju in slišim glas poslanca božjega: „Naznanjam vam veliko veselje... nesite to novico drugim...“ Pod menoj je šumel kot Sava čisti in bistri Lim, nad menoj je bilo razprostrto širno zvezdnato nebo. Krog in krog prostrane sandžacke planjave in šume. Moje misli pa so plavale tja naprej... naprej pred jaselce v betlehemskem hlevčku. Pa je Jezus prišel tudi na sandžacke planjave. Ali ne gore nocoj luči tudi tu v marsikateri hišici in mati ob skromnih jaselcah dopoveduje otrokom o rojstvu našega Odrešenika in o lepih polnočnih sv. mašah po velikih cerkvah tam preko... Jezus je prišel tudi v Sandžak, samo ubog kot nekdanj, a prinesel je mir — hvala mu...

Tromba se je oglasila — natrpali smo se zopet v avto in nadaljevali pot za — 400 m. Zopet je odpovedalo kolo. Ponovno smo napravili ogenj in čakali — ter mislili na pastirje sv. noči. Naj končam s tem opisovanjem, zakaj težko je povedati, kako lepa je sv. noč, če je človek sam s svojim Bogom zunaj v naravi; saj ti pove božja narava več kot vse umetne jaselce in okrašena drevesca...

Avto je brzel naprej in kmalu sem ostal sam s šoferjem. Bližal se je dan in megla je skrivnostno zavila vsa okoliška brda. Zavil sem se, kolikor se je dalo in poskušal sem zadremati.

Srečno sem prevozil vseh 107 km in izstopil v Plevlju. Javil sem jim svoj prihod, a niso se zanesli. Ko so me videli živega in celega pred seboj, so šele verjeli. Hitro je zapel telefon, otroci so odhiteli po hišah in v eni uri je bilo vse redu. V dvorani Oficirskega doma so se zbrali vsi, kar jih je v Plevlju — mnogi so danes že prestavljeni — vojaška godba je zaigrala božično pesem, a jaz sem v sobi zraven spovedoval. Med sv. mašo je igrala vojaška godba, pri kateri je sviral tudi fant, ki je bil v Tržiču krščen.

Po sv. maši sem moral misliti že na tretjo sv. mašo, na katero čakajo v Prijepolju. Res je do tja samo 33 km, a cesta se vije preko visokega hriba Mihajlovića—Jabuka, kjer so seveda tudi tri katoliške družine, pa za te danes ni bilo časa. — Le s težavo sem dobil za to pot v tem času avto; radi tega sem tudi zakasnil. Ko sem se pripeljal do cerkvice — Prijepolje ima izjemoma katoliško cerkvico sv. Cirila in Metoda — je zadnja ženica odhajala od cerkvice, češ, saj ga ne bo; na uri je bilo namreč že pol ene popoldne. Za pol ure so se v glavnem vrnili, da sem mogel pričeti s sv. mašo. Bil je sicer že malo pozno, posebno za mene, a kljub temu smo bili vsi zadovoljni.

Ni še prišel čas za oddih; hitro sem malo kosil in hitel z avtom v 10 km oddaljeno Bistrico na Limu, da dobim poštno zvezo za Novo Varoš. A pošta me ni čakala. Obstal sem sredi pota. Saj bi šel peš za

njo, a kaj, ko je bilo že pozno in kovčeg je bil prilično težak. Pogodil sem se z avtom, da me pelje gori in drugi dan nazaj; zakaj, le na ta način sem mogel vse opraviti...

Nova Varoš je precej planinsko in še precej muslimansko mesto. Med drugimi katoliki sem dobil tam tudi nekega advokata iz Dalmacije, ki ni prišel dragovoljno tja gori. Spal in maševal sem v orožniški stanici — to je v teh krajih najbolj čisto, najbolj poceni in končno tudi najbolj varno. Po sv. maši pa takoj z avtom nazaj na Bistrico in od tu ob Limu do Priboja. Dober kilometer pred mestom je pa avtomobilu zmanjkalo bencina. Vse naše porivanje ni nič pomagalo. Po bencin je moral šofer stopiti v mesto; tudi jaz sem pohitel v mesto, da uredim vse za sv. mašo, ker ura je zopet šla na poldne. Tudi tu ni bilo vse v redu, ker je dotični, kateremu sem sporočil, da pridem, odšel na počitnice. Hitro sem stopil v par hiš, oni so obvestili naprej in predno je prišel avto s kovčegom, jih je bilo že kakih 30 zbranih — to se pravi vsi. Vse drugo je bilo v redu, le sv. obhajila ni mogel nobeden prejeti, ker me niso pričakovali.

Za popoldne me je čakal še krst na neki orožniški stanici, kamor sem po sveti maši odšel. Tam šele sem se malo oddahnil in proslavil sv. Štefana pri podnaredniku Lojzetu tam neke iz Štajerske doma.

Ker radi zime ni bilo varno obiskati še drugih manjših mest, sem drugi dan v Priboju sedel na vlak ozkotirne železnice in se vozil z njo preko Ruda, Medede in Užic na Čačak; od tu na Kraljevo in od tu preko Raške do Kos. Mitrovice.

Rekli boste: „Ni prijeten tak Božič!“ Jaz po moram dostaviti: „A lep je, če človek nosi mir Kristusov med njegove vernike.“

Božičnega miru naj dá Bog tudi Vam!

Kdo je pravi katoličan?

Na to vprašanje bomo ob kratkem odgovarjali s posameznimi važnimi odgovori. Preberi, dragi čitatelj, vsak mesec te kratke odgovore in jih premisli za svoje življenje!

Kdo je katoličan? Marsikdo bi odgovoril jako kratko: Tisti, ki je krščen. Saj je odgovor pravi. Toda, ali ve vsak kristjan, kaj se tedaj z njim zgodi, ko prejme zakrament sv. krsta?

Pri krstu dobi vsak otrok ime, s katerim ga kličemo in ločimo od drugih ljudi. Pa to ni glavni namen sv. krsta. Pri krstu je vsak vpisan v rojstno in krstno knjigo. S tem stopi v cerkveno in državno občestvo

in dobi vse pravice in dolžnosti. A tudi to še ni glavni namen krsta.

Kaj se zgodi pri sv. krstu? Cerkev uči in veruje: Ko krstitelj vlije na otrokovo glavo vodo in izgovarja besede „Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha“, tedaj pride v dušo krščenca milost božja. Otrok božji postane krščenec v tem trenutku in tempelj Svetega Duha. Prav je storila krščanska mati, katera je poljubila svojega otroka na srce, ko so ga prinesli od svetega krsta in ga je sprejela kot božjo svetinjo. Kakor seme je vržena božja milost v dušo krščenca in s pomočjo staršev ter vzgojiteljev mora to seme pognati drevo življenja v Bogu. Kdo je tedaj pravi katoličan? Tisti, ki je krščen in ki milost svetega krsta ohranja z vsemi močmi!

Spominjamo se radi svojega rojstnega in godovnega dneva. Prav je to. Ali bi ne bilo prav, da bi se živo spominjali večkrat tudi svojega krstnega dneva? Ponovili naj bi tedaj krstno obljubo. Važen je ta dan našega življenja, saj smo s tem dnem postali božji otroci, kar je največja naša odlika.

Za katoliški tisk.

Po drzno izpeljanem tiru vozi vlak. Hitreje in hitreje drvi naprej. Celó mimo postaje, kjer bi moral obstati, grmi brez postanka. V skrbeh se spogledujejo popotniki in železniški uslužbenci. Kaj se je vendar zgodilo, kaj bo! V divji brzini se zaganja lokomotiva, hitrost je vedno večja. Nad groznimi prepadi besni vlak nevzdržno. Nankrat se popotniki zavedo strašnega položaja: Strojvodja je zblaznel. Pahnil je kurjača od stroja, spustil v stroj polno paro in v blaznem veselju nad divjo vožnjo strmi in se smeji preteči nevarnosti. Strah se polasti vseh popotnikov in vsak se boji prepado in smrti. Eno vprašanje vstaja pred slehernim: Kako priti do blaznega in ustaviti njegovo početje?

Strašen položaj, kaj-ne? Toda ta podoba je — resnica. Popotniki, ki drvijo mimo strahovitih prepado, peljani od blazneža, smo mi, današnji ljudje. Blaznež, ki vodi nas in naše sodobnike, je današnji moderni neverni duh časa. Sredstvo pa, ki se ga predvsem poslužuje, je protikrščanski tisk.

Moderni duh časa podira brezvestno branike najsvetejših nravnih postav; z nemoralo zapeljuje mladino; hvali zakonske, ki se igrajo s poročnim prstanom; mami ženo, da se odpoveduje svoji materinski časti. Neverni duh časa je kriv, da se zemlja polni s prokletstvom nazadovanja rojstev,

da grešijo mnogi zločinsko nad mladim življenjem in s tem nad sveto materinsko častjo in sveto pravico otrok do življenja. Naš sedanji čas je kriv, da se brezbožnost širi vedno bolj in bolj. Pa, kdo more vse naštet, kaj prinaša neverni sodobni duh? Njegovo stremljenje gre edinò za tem, da zatre krščanstvo in vernost. Pri tem satanskem delu ima pa velik uspeh prav zato, ker je prevzel v svojo službo velemoč tiska. S pomočjo tiska pritegne moderni čas človeška srca v svoj žalostni objem.

Velesila je tisk. Zakaj bi ne bil velesila tudi za ohranitev katoliškega duha in za njegov razmah. Velikanska odgovornost sloni na nas glede tiska. Mi moramo biti prevzeti resnice, da je tisk življenjsko vprašanje krščanske kulture v svetu, da je tisk zadeva vesti posameznega človeka. Odrtgati se moramo od nekatoliškega tiska in se neomajno zavzeti za katoliški tisk. Kdor podpira katoliški tisk, podpira katoliško Cerkev. Nežno obmorsko podnebje prinaša cvetje in zelenje tudi v dobi, ko je pri nas mraz; katoliški tisk naj pa preganja iz naših src zimo nevere, da pod toplim dihom naše svete vere vzcvetje povsod resnično, pristno versko življenje.

Spoznajmo nujnost katoliškega tiska, pa tudi nujnost gibanja za katoliški tisk. In to zlasti sedaj ob novem letu, ko naročamo različne liste in časopise. Vsaka hiša naj bi imela vsaj po en nabožni list. Saj jih imamo Slovenci dosti in vsi so lepi. Zlasti „Bogoljub“ in „Glasnik presv. Srca Jezusovega“ skušata biti naša družinska lista, brez katerih bi že kar težko živeli. Odprimo jima na široko vrata naših hiš, da bosta odpirala tudi vrata naših src za lepo versko življenje!

To in ono.

Za našo župno cerkev in vso župnijo bo leto 1936 pomembno. V juniju bomo obhajali stoletnico posvetitve župne cerkve, katero so naši predniki mnogo let in v težavnih razmerah zidali. Predvidene so za tedaj velike slovesnosti. V glavnem je za lep jubilej cerkev s številnimi popravili že pripravljena. Pridne Tržičanke pripravljajo za cerkev tudi mnogo novega perila in drugih lepih predmetov. Potrebuje pa naša župna cerkev še nove velike preproge, s katero bi bilo pokrito stopnišče velikega oltarja ob največjih praznikih. Svoj čas je imela cerkev dve veliki preprogi, pa je lepša potem zgorela, samo ena pa skoraj ne zadostuje za vse praznike in še majnik, posebno ker je že tudi precej obrabljena. Napravimo še za slo-

vesnost stoletnice novo veliko preprogo! Pa je kar težko prositi, ko so farani že v preteklem letu za cerkev mnogo darovali. Morda bi pa šlo tako-le: Januarja so darovanja za sveče po soseskah na tri nedelje po vrsti. Na to darovanje pač nihče ne bo pozabil. Nekaj več naj vsak daruje, pa bo že nekaj nabranega tudi za novo preprogo. Posebno pri osmi sv. maši naj bi se farani spomnili na tiste nedelje bolj obilno cerkvene pušče, ko tedaj darovanja ni. Morda bi se našel tudi kakšen posamezen faran, ki bi se spomnil te zadeve; nekdo je župniku že nekaj obljubil in to daje podlago in poguma.

Vrste Marijinih otrok so bile v decembru v Tržiču pomnožene. V dekliško Marijino družbo je bilo 8. decembra sprejetih 15 deklet in v nižjo kongregacijo v nedeljo 15. decembra 68 učencev in učenk meščanske šole. Prav je, da mladina išče zavetja pod varstvom Marijinim!

Sveži nageljni in drugo lepo cvetje krasí tudi letos v božičnih praznikih naš veliki oltar in vso cerkev. Naše vrle gospe in žene so tudi letos za to kar same poskrbele. Dobrim srcem naj plačuje božje Dete!

Bratovščina Marije Vnebovzete podaja svoj letni obračun na praznik sv. Treh kraljev popoldne po večernicah v spodnji sobi kaplanije. Članarino naj poravnajo članice do Svečnice, zlasti na dan cerkvenih računov, v župni pisarni. Za žive in mrtve članice je brana mesečna sv. maša, ob smrti pa dobijo še svojci pokojne pomoč. Vpisujejo se zdrave članice do 50. leta. Če v družini kakšna članica umrje, je treba svojcem poiskati nadomestila.

Svetovna razstava katoliškega tiska bo v Vatikanu od aprila do oktobra leta 1936. V posebnem paviljonu bo razstavljen tudi slovenski in hrvaški katoliški tisk. Razstava bo pomembna za razvoj katoliškega tiska, ki je danes tako potreben, pa tudi za nas Slovence, da se uveljavimo med drugimi narodi. Tudi naš župnijski list je pozvan, da se te pomembne razstave udeleži. Odzval se bo.

Oznanila za januar.

1. **Novo leto.** Praznik obrezovanja Gospodovega. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim. Med deseto sv. mašo, ki je slovesna z leviti, je običajno darovanje fantov in deklet. Popoldne ob pol treh so slovesne pete litanije Srca Jezusovega.

3. **Prvi petek v mesecu.** Na predvečer je v župni cerkvi od osme do devete ure skupna molitev svete ure. Sveta maša je ob šestih pred Najsvetejšim.

5. **Nedelja po novem letu, prva v mesecu,** praznik presvetega Imena Jezusovega in vigilija k prazniku sv. Treh kraljev. Pri šesti sv. maši je

Župnijska kronika za november 1935.

Novembra v naši župniji rojenih: 7.

Novembra v naši župniji poročeni:

skupno mesečno sv. obhajilo za može in fante, ki naj tudi v letu 1936 ljubijo svojo prvo nedeljo v mesecu. Po šesti sv. maši se vrši *slovesen blagoslov vode*. Danes in v sedmini je mogoče dobiti popolni odpustek, ki se lahko nakloni tudi vernim dušam v vicah. Pogoj: sv. obhajilo, udeležba pri sv. maši in molitev po namenu svetega Očeta.

6. Sveti Trije kralji, zapovedan praznik. Sveta maša ob šestih in desetih je pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je sv. maša slovesna peta z leviti. Popoldne ob pol treh so slovesne pete litanije Matere božje. V puščo se ta dan pobira za *afriške misijone*. Popoldne ob dveh naj molijo Marijine družbe uro molitve za misijone.

9. Rojstni dan Nj. Vel. kraljice Marije matere. Ob 8 je sv. maša in nato predpisane molitve za kraljico.

12. I. nedelja po Razglašenju Gospodovem in spomin sv. Družine. Po pridigi prve svete maše se vrši posvetilna molitev krščanskih družin. Družine, ki še niso vpisane v bratovščino sv. Družine, naj to storijo zlasti ta dan. Druge službe božje so v navadnem redu.

17. God sv. Antona Puščavnika. Ob šestih je orglana sv. maša.

18. do 25. Vsak dan molitve za zedinjenje vzhodnih bratov s sv. Cerkvijo. Vse dni po prvi sv. maši, v nedeljo po litanijah popoldne.

19. II. nedelja po Razglašenju Gospodovem. Službe božje so v navadnem redu.

21. God sv. Neže, patrona trziške dekl. družbe. Ob šestih je orglana sv. maša za dekliško Marijino družbo.

26. III. nedelja po Razglašenju Gospodovem. Službe božje so v navadnem redu.

Cerkveni računi za župno cerkev bodo v torek po sv. Treh kraljih. Ta dan bosta sprejemala gg. cerkvena ključarja v župni pisarni pristojbine za cerkvene sedeže dopoldne od osme do dvanajste ure in popoldne od druge do šeste ure. Letna pristojbina za vsak sedež znaša Din 15. Imejitelji sedežev naj vedo povedati številko klopi. Naj vsak skrbi, da bo na ta določeni dan poravnana letna pristojbina.

Cerkveni računi za podružnice bodo v nedeljo 12. januarja po osmi sv. maši. Tedaj naj pridejo gg. ključarji podružnic v župno pisarno!

Izpraznjeni cerkveni sedeži pridejo na dražbo, ki bo v župni pisarni 19. januarja po osmi sv. maši. Izpraznjeni sedeži bodo označeni v cerkvenem oznanilu v nedeljo 12. januarja. Pod roko ne bo oddan noben sedež in so tozadevna priporočila brez pomena!

Darovanja za sveče bodo pri šesti in deseti sv. maši: 12. za šentansko sososko, 19. za Dolino in 26. za Trzič in Bistrico. V puščo se te nedelje pobira za električne napeljave in razsvetljava v cerkvi.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 5., vesoljna odveza 1. in 6.

Dekliška Marijina družba: shod 12., skupno sv. obhajilo 26., družbena sv. maša 21.

Marijina družba za žene: shod 19., skupno sv. obhajilo 12.

Mladinska pobožnost: 26. popoldne s posebnim nagovorom za otroke pri večernicah in z ljudskim petjem otrok.

Mesečna šolska sv. spoved: meščanska šola 11., dečki osnovne šole 18. in deklice osnovne šole 25. Vedno popoldne ob tretji uri in drugo jutro po osmi sv. maši skupno sv. obhajilo.

1. Tušek Blaž, žagar, Dolina 102 in Prosen Jožefa, zasebnica, Dolina 109, poročena 3. novembra.
2. Gjukič Miloš, brivski pomočnik, Trzič, Pot na pilarno št. 1 in Mežek Ana, predilniška delavka, Trzič, Ljubeljska cesta 18, poročena 3. novembra.
3. Košir Alojzij, kmečki sin, Bistrica 13 in Doroteja Valjavec, roj. Erlih, posestnica, Bistrica 3, poročena 10. novembra.
4. Ankerst Franc, mlinar, Visoč 9, župnija Kovor in Pintar Katarina, predilniška delavka, Sveta Ana 36, poročena 9. novembra.
5. Ribnikar Rudolf, pleskarski pomočnik, Trzič, Za Mošenikom 18 in Sterke Angela, predilniška delavka, Trzič, Dekliški dom, poročena 23. novembra.
6. Kavar Jožef, čevljarski pomočnik, Trzič, Ulica Ahačiča Franca 17 in Mali Ana, predilniška delavka in hišna posestnica, Sveta Ana 104, poročena 23. novembra.
7. Pegrin Jožef, predilniški delavec, Bistrica 57 in Perko Franciška, predilniška delavka, Trzič, Na Blekah 5, poročena 24. novembra.
8. Majeršič Jakob, posestnik in čevljarski pomočnik, Trzič, Ljubeljska cesta 29 in Šilar Jožefa, zasebnica, Brezje 21, župnija Kovor, poročena 24. novembra.
9. Vuk Hubert, predilniški delavec, Bistrica 57 in Bogataj Terezija, predilniška delavka, Bistrica 73, poročena 30. novembra.

Novembra v naši župniji umrli:

1. Zurl Doroteja, posestnica in gostilničarka, rojena 25. 1. 1858 v Križah, poročena drugič 5. 8. 1903, sedaj zopet vdova, umrla v Trziču, Ljubeljska c. 48, dne 2. novembra.
2. Žlebnik Marija, zasebnica-vdova, rojena v Preski 16. 8. 1857, poročena 16. 11. 1879, umrla v Trziču, Ljubljanska cesta 22, dne 4. novembra.
3. Koprivnik Franc, predilniški delavec, rojen v Trziču 10. 10. 1889, poročen 17. 2. 1919, umrl v Trziču, Pot na pilarno 10, dne 6. novembra.
4. Mrak Antonija, žena delavca, rojena pri Sveti Ani 3. 6. 1880, poročena 26. 1. 1902, umrla na Slapu 111, dne 9. novembra.
5. Golmajer Marija, delavka, rojena v Križah 5. 5. 1896, poročena 15. 11. 1924, umrla v Trziču, Ljubljanska cesta 12, dne 21. novembra.
6. Kralj Jožefa, hči krojaškega mojstra, rojena in umrla v Trziču, Prečna ulica 4, dne 25. novembra.
7. Meglič Blaž, delavec-žagar, rojen 1. 2. 1878 v Lomu, poročen 22. 10. 1905, umrl na Bistrici 28, dne 27. novembra.
8. Brejc Marija, posestnica-vdova, rojena v Trziču 3. 9. 1872, poročena 4. 11. 1901, umrla na Bistrici 24, dne 28. novembra.

Novemberska poročila od drugod:

1. Meglič Janez, rojen v Lomu št. 33, tedaj župnija Trzič, dne 15. 5. 1879 in Meglič Antonija, rojena v Lomu št. 14, tedaj župnija Trzič, dne 15. 1. 1901, sta bila poročena v Lomu 3. novembra 1935.
2. Zupan Janez, rojen v Trziču 111, dne 19. 10. 1860, se je poročil drugič v Grazu, dne 25. novembra 1935 z Rober Franciško.